

2024/2510

25.9.2024

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2024/2510

z dnia 2 maja 2024 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 w odniesieniu do metod płatności oraz procedury pobierania opłaty za zezwolenie na podróż przewidzianej w tym rozporządzeniu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) 2018/1240 ustanowiono europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż („ETIAS”) mający zastosowanie do obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego, którzy chcą wjechać na terytorium państw członkowskich.
- (2) Zgodnie z art. 18 i 24 rozporządzenia (UE) 2018/1240, w celu pokrycia kosztów funkcjonowania i utrzymania systemu informacyjnego ETIAS, wnioskodawcy są zasadniczo zobowiązani do uiszczenia stosownej opłaty.
- (3) Należy zatem określić metody płatności, które mają być stosowane, oraz procedurę pobierania opłaty za zezwolenie na podróż.
- (4) Opłaty za zezwolenie na podróż powinny być pobierane przez dostawcę usług płatniczych wybranego w drodze procedury udzielania zamówień.
- (5) W celu uwzględnienia różnorodności geograficznej wnioskodawców i zróżnicowanej dostępności metod płatności na całym świecie dostawca usług płatniczych powinien akceptować szeroki zakres metod płatności na potrzeby uiszczenia opłaty za zezwolenie na podróż przez obywateli państw trzecich, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240.
- (6) Aby zapewnić bezpieczne uiszczenie opłaty za zezwolenie na podróż i zminimalizować ryzyko oszustw, transakcje płatnicze i stosowane metody płatności powinny być ściśle zgodne z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 ⁽²⁾ i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/389 ⁽³⁾.
- (7) Aby zapewnić możliwość powiązania uiszczenia opłaty za zezwolenie na podróż z konkretnym wnioskiem, system informacyjny ETIAS powinien po uruchomieniu procesu płatności przekazywać dostawcy usług płatniczych tymczasowy identyfikator pliku wniosku, o którym mowa w rozdziale III rozporządzenia (UE) 2018/1240.
- (8) Dla zapewnienia bezpieczeństwa danych osobowych wnioskodawców ubiegających się o zezwolenie na podróż w ramach ETIAS dostawca usług płatniczych nie powinien wymagać od wnioskodawców żadnych informacji innych niż niezbędne do skutecznego uiszczenia opłaty za zezwolenie na podróż.

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/389 z dnia 27 listopada 2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji (Dz.U. L 69 z 13.3.2018, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/389/oj).

- (9) Po skutecznym uiszczeniu przez wnioskodawcę opłaty za zezwolenie na podróż dostawca usług płatniczych powinien przekazać do systemu informacyjnego ETIAS niepowtarzalny numer referencyjny płatności, o którym mowa w art. 19 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (UE) 2018/1240, wraz z tymczasowym identyfikatorem pliku wniosku, aby umożliwić systemowi informacyjnemu ETIAS weryfikację dopuszczalności wniosku zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240.
- (10) Dla zapewnienia dokładnego uzgodnienia płatności Komisja powinna otrzymać od Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) oraz od dostawcy usług płatniczych informację o całkowitej liczbie skutecznie dokonanych płatności oraz ich niepowtarzalne numery referencyjne.
- (11) Zważywszy że rozporządzenie (UE) 2018/1240 powstało w oparciu o dorobek Schengen, zgodnie z art. 4 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania powiadomiła o wdrożeniu rozporządzenia (UE) 2018/1240 do swojego prawa krajowego. Dania jest zatem związana niniejszym rozporządzeniem.
- (12) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁴⁾ nie mają zastosowania do Irlandii. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁶⁾.
- (14) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁷⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁸⁾.

⁽⁴⁾ Decyzja 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2008/178\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2008/178(1)/oj).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

- (15) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽¹⁰⁾.
- (16) Niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (17) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽¹¹⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych; swoją opinię wydał on w dniu 27 kwietnia 2021 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa metody płatności oraz procedurę pobierania opłaty za zezwolenie na podróż w ramach europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż („ETIAS”).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają definicje zawarte w art. 4 dyrektywy (UE) 2015/2366.

Artykuł 3

Dostawca usług płatniczych

1. Usługę acquiringu transakcji płatniczych konieczną do uiszczenia opłaty za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS, przewidzianą w art. 18 rozporządzenia (UE) 2018/1240, przeprowadza dostawca usług płatniczych.
2. Dostawcę usług płatniczych wybiera się w drodze procedury udzielania zamówień zgodnie z art. 164 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽¹²⁾.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/prot/2011/349/oj>.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj>).

Artykuł 4

Metody płatności

1. Dostawca usług płatniczych gwarantuje akceptowanie różnych powszechnie stosowanych w kontekście międzynarodowym elektronicznych metod płatności umożliwiających uiszczenie opłaty za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS przez obywateli państw trzecich.
2. Dostawca usług płatniczych akceptuje metody płatności umożliwiające natychmiastowe uregulowanie płatności lub dające gwarancję jej wykonania. Do tych metod płatności zastosowanie mają dyrektywa (UE) 2015/2366 oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2018/389.
3. Wszystkich wnioskodawców informuje się jasno i jednoznacznie o tym, jakie metody płatności są akceptowane.

Artykuł 5

Procedura pobierania opłaty

1. Po złożeniu wniosku system informacyjny ETIAS:
 - a) przekierowuje wnioskodawców będących w chwili składania wniosku w wieku od 18 do 70 lat do procesu płatności i przekazuje dostawcy usług płatniczych tymczasowy identyfikator odnośnego pliku wniosku;
 - b) umożliwia wnioskodawcom w wieku poniżej 18 lub powyżej 70 lat lub wnioskodawcom, którzy zadeklarowali, że są obywatelami państw trzecich objętymi zakresem art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2018/1240, złożenie wniosku bez przekierowania do procesu płatności.
2. Dostawca usług płatniczych nie wymaga od wnioskodawców żadnych danych osobowych innych niż informacje dotyczące płatności konieczne do skutecznego uiszczenia opłaty za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS.
3. Po zakończeniu procesu płatności dostawca usług płatniczych:
 - a) przekazuje do systemu informacyjnego ETIAS potwierdzenie, czy płatności dokonano skutecznie;
 - b) przekazuje systemowi informacyjnemu ETIAS niepowtarzalny numer referencyjny płatności, o którym mowa w art. 19 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (UE) 2018/1240, wraz z tymczasowym identyfikatorem pliku wniosku.
4. Po utworzeniu pliku wniosku system informacyjny ETIAS niezwłocznie usuwa tymczasowy identyfikator.
5. Dostawca usług płatniczych informuje wnioskodawców o skutecznym uiszczeniu opłaty za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS oraz przekazuje im niepowtarzalny numer referencyjny płatności.

Artykuł 6

Obowiązki sprawozdawcze

1. eu-LISA i dostawca usług płatniczych przekazują Komisji regularnie, co najmniej raz w tygodniu:
 - a) informację o całkowitej liczbie płatności dokonanych skutecznie w bieżącym okresie sprawozdawczym,
 - b) niepowtarzalne numery referencyjne, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. b) niniejszego rozporządzenia, wszystkich skutecznie dokonanych płatności, o których mowa w lit. a).
2. eu-LISA przekazuje Komisji regularnie, co najmniej raz w tygodniu, informację o całkowitej liczbie wniosków powiązanych z uiszczeniem opłaty i wniosków niepowiązanych z uiszczeniem opłaty, złożonych w każdym okresie sprawozdawczym.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 maja 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN